

Is onze openbaring voor de rechterstoel voor iedereen zichtbaar?

door: J.N. Darby

2 Korintiërs 5:10

Vraag

Zal onze openbaring voor de rechterstoel van Christus plaatsvinden in aanwezigheid van anderen of alleen tegenover de Heer (2 Kor. 5:10)?

Antwoord

Nergens in de Bijbel vinden we een openbaring tegenover de broeders en zusters. Deze vraag staat in nauw verband met de toestand van het geweten. Ze drukt op het geweten, als er iets is waardoor het niet helemaal vrij is voor God. Men kan de overtuiging hebben dat God niets ten laste zal leggen, zonder dat het geweten van dit feit vrij of gereinigd is. Hoewel het gereinigd is voor God en praktisch rein is in de wandel (hoewel dat ons niet rechtvaardigt, zegt 1 Kor. 4:4), is zo iemand angstig bij de gedachte voor de rechterstoel geopenbaard te worden.

De teksten over dit onderwerp zijn in te delen in twee groepen: (1) wij zullen allemaal geopenbaard worden, en (2) er is niets dat verborgen kan blijven:

I

“Want wij zullen allen voor de rechterstoel van God gesteld worden”... “Dus zal dan ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God” (Rom. 14:10, 12).

“Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan” (2 Kor. 5:10).

“Want ik ben mij van niets bewust, maar daardoor ben ik niet gerechtvaardigd; Hij, die mij beoordeelt is de Heer. Daarom, velt geen oordeel voor de tijd, dat de Here komt, die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen der harten openbaar maken. En dan zal aan elk zijn lof geworden van God” (1 Kor. 4:4-5).

“de dag dat God het verborgene van de mensen zal oordelen door Christus Jezus, naar mijn evangelie” (Rom. 2:16).

II

“Weest dan niet bang voor hen; want er is niets bedekt dat niet ontdekt, en verborgen dat niet bekend zal worden” (Matt. 10:26).

“En Hij zei tot hen: Komt de lamp soms om onder de korenmaat of onder het bed gezet te worden, en niet om op de kandelaar gezet te worden? Want er is niets verborgen dan om geopenbaard te worden; en er gebeurt niets om geheim te zijn, maar om in het openbaar te komen” (Marc. 4:21-22).

“Niemand nu die een lamp ontstoken heeft, bedekt haar met een vat of zet haar onder een bed, maar hij zet haar op een kandelaar, opdat zij die binnenkomen het licht zien. Want er is niets verborgen dat niet openbaar zal worden, en niets geheim dat niet bekend zal worden en in het openbaar zal komen” (Luc. 8:16-17).

“Toen intussen de duizenden van de menigte bijeengekomen waren, zodat zij elkaar verdrongen, begon Hij allereerst tot zijn discipelen te zeggen: Past u op voor het zuurdeeg, dat is de huichelarij van de farizeeën. Er is echter niets bedekt dat niet ontdekt, en verborgen dat niet bekend zal worden” (Luc. 12:1-2).

Drie beginselen

Drie grote beginselen worden hier voorgesteld:

- 1^e de grote algemene waarheid dat de mens niets geheim kan houden. Hoe het er ook op lijkt, uiteindelijk kan hij niets verbergen. Alles komt in het licht. God zal de overhand hebben en het licht zal zegevieren;
- 2^e dat wij voor onszelf rekenschap zullen moeten geven aan God;
- 3^e dat wij niet moeten vrezen voor intriges (kuiperijen) van mensen, maar God moeten vrezen en getuigenis moeten geven naar het licht dat ons geschonken is.

1. Als ik zeg dat de mens niets kan verbergen, kan ik dat nauwelijks genoeg benadrukken. Er is *niets* verborgen, dat niet geopenbaard zal worden. Dat is een zeer belangrijk beginsel en het handhaaft het gezag van God als het ware Licht. Want als iets aan Zijn aandacht zou kunnen ontsnappen, zou dat onttrokken worden aan Zijn macht en oordeel. Het kwaad zou dan blijven bestaan, in onafhankelijkheid van Hem. Maar niets kan aan Zijn aandacht ontsnappen, en dat bewaart de zuiverheid van het geweten.

2. Het tweede punt handhaaft onze persoonlijke verantwoordelijkheid voor God in alle dingen. Eenieder zal voor zichzelf rekenschap geven aan God. Wij kunnen hulp krijgen van iemand door genade en door het licht dat aan de Gemeente is gegeven. Maar mensen kunnen ons niet helpen in onze *persoonlijke* verantwoordelijkheid tegenover God. Eenieder zal voor *zichzelf* rekenschap geven.

3. Het derde punt handhaaft het vertrouwen in God ten opzichte van alle andere dingen – wat anders een afgrond van kwaad zou kunnen schijnen, waartegen men niets vermag en waardoor de trouw van de christen zinloos zou lijken te zijn.

Het voorgaande is in staat het geweten in het licht van God te bewaren. De angst voor de openbaring voor Gods aangezicht bewijst dat de schaamte voor de mensen altijd vat heeft op het hart en de wil; de eigenliefde en het karakter hebben de geest in hun macht. Wij verkeren niet in Gods licht en de zonde heeft in onze ogen niet het ware karakter, doordat het eigen ik nog invloed uitoefent en ruimte krijgt. Alles moet in dit licht gebracht worden, elke pretentie in het hart moet uitgeroeid en tenietgedaan worden. Wij moeten ons geweten niet laten leiden door de invloed van mensen of door vrees voor onze goede naam. De Bijbel spreekt over de openbaring van *al deze dingen*, want dit zijn precies de dingen die het juiste oordeel vervalsen. De Bijbel praat deze zaken niet goed. Als het hart zich probeert te troosten met de gedachte dat niet alles bekend zal worden, brengt God dit bedrog van het hart absoluut aan het licht en zegt dat *alles* wat verborgen is bekend zal worden. God doet geen afstand van Zijn eigen gezag.

Alles zal in het licht komen, God zij daarvoor geprezen. Dit is een zegenrijke en vreugdevolle zaak voor elke oprechte christen. Het is niet noodzakelijk dat dit alleen op die dag zal plaatshebben. De Heer kan zo handelen ‘vanaf het begin’. “*Want gij hebt het in het verborgen gedaan; maar Ik zal deze zaak doen voor gans Israël en voor de zon*”, zei God tegen David door middel van Natan (2 Sam. 12:12). Zo kan God het openbaar maken en het oordeel uitoefenen op aarde. Paulus zegt: “*Als wij echter onszelf beoordeelden, zouden wij niet geoordeeld worden; maar als wij geoordeeld worden, dan worden wij door de Heer getuchtigd, opdat wij niet met de wereld veroordeeld worden*” (1 Kor. 11:31-32).

2 Korintiërs 5:10 vraagt onze bijzondere aandacht: “*Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de*

rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed, hetzij kwaad”. Om te vermijden wat afbreuk zou kunnen doen aan de betekenis van deze tekst, zeg ik op de eerste plaats dat ik overtuigd ben dat de strekking *algemeen* is en alle mensen omvat. Ik kan niet zien dat het verband een schaduw van twijfel daarop werpt. Er is geen sprake van het *ogenblik*, maar van het *feit* van deze openbaring.

In de tweede plaats, als het gaat om de heiligen, dan wordt hun gerechtigheid niet in twijfel getrokken. Dat wordt duidelijk aangetoond door de manier waarop zij voor de rechterstoel komen en de toestand waarin zij dan verkeren; en ook door de verklaring van Heer in Johannes 5:24 dat wij niet in het oordeel zullen komen. Hoe zijn de heiligen daar in de hemel gekomen? Christus zal Zijn werk van genade Zelf voltooien, door ons te halen en dan daar te brengen (zie Joh. 14:1-3). In welke toestand zullen wij daar zijn? Wij zullen al aan Christus gelijk zijn, en het beeld van de Zoon van God dragen. Wij zullen het beeld van de Hemelse dragen. Hij die op de rechterstoel zit om te oordelen in overeenstemming met Zijn gerechtigheid, is *onze* gerechtigheid (zie Fil. 3:20-21). Het oordeel over de heiligen vindt pas plaats als hun gerechtigheid en hun heerlijkheid volmaakt zijn, als wij aan Christus gelijk zullen zijn – Christus in gerechtigheid en heerlijkheid – door genade.

Maar wat een onmetelijke winst zal onze openbaring voor *onszelf* zijn! Wij zullen kennen zoals wij gekend zijn. En nu al – als de gelovige, die in het bezit is van volmaakte vrede met God en een gereinigd geweten, terugziet op zijn voorbijgegangene leven – biedt zijn nieuwe leven als christen rijke lering. Wat een lessen en wat een geduld en genade! Wat een heilig bestuur met het oog op ons welzijn, opdat wij Gods heiligheid deelachtig zouden worden! Wat een bescherming tegen ongeziene gevaren! Wat een onderwijs en liefde! Hoeveel te meer zullen wij dan kennen zoals wij gekend zijn, als wij bevrijd zijn van de natuur die het kwaad voortbracht; zodat wij voortaan in volmaaktheid kunnen onderscheiden wat de wegen van God met ons zijn geweest. Ons inzicht in wat God voor ons is geweest, zal er enorm door toenemen en dat geldt ook voor ons begrip van Zijn geduldige en volmaakte genade overeenkomstig Zijn liefdevolle raadsbesluiten.

Het is zeker iets ernstigs, maar het is van onmetelijke waarde en het heeft ook een uitwerking op het geweten volgens Romeinen 14:12. Dat is een feit. Maar let ook op het effect op een oprechte geest, zoals Paulus dat hier beschrijft:

1. Er is geen enkele gedachte aan *in het oordeel brengen*. De rechterstoel wekt juist de liefde op, die denkt aan hen die nog aan dit oordeel blootgesteld zijn: “*Daar wij dan weten hoezeer de Heer te vrezen is, overreden wij de mensen*” (2 Kor. 5:11).

2. De gedachte aan de openbaring voor de rechterstoel plaatst degene die het verwerkelijkt nu reeds in de tegenwoordigheid van God, als

verantwoordelijk voor Hem: “voor God zijn wij openbaar geworden”. Wat is dit weldadig en zegenrijk voor ons. De rest is een eenvoudig, verwacht resultaat: “(...) ik hoop dat wij ook in uw gewetens openbaar zijn geworden”. Dit laatste bewerkt bij Paulus een gedrag, dat anderen kan beïnvloeden. Maar voor iemand die voor God stond, was dit minder belangrijk. Belangrijker is het verlangen naar het welzijn van anderen en naar de heerlijkheid van Christus.

Bij de rechterstoel zullen we niet meer de schaamte voelen van de oude natuur, die we achtergelaten hebben. Er zal wel het juiste oordeel zijn over het kwaad. De angst op dit punt is het bewijs dat iemand niet helemaal in de tegenwoordigheid van God verkeert. Voor de rechterstoel zal deze angst verdwenen zijn, omdat wij volkomen in die tegenwoordigheid zullen zijn.

De Bijbel zegt nergens dat anderen betrokken zullen zijn bij onze openbaring voor de rechterstoel. Zij hebben geen belang bij deze openbaring. De Schrift handhaaft wel op duidelijke wijze de openbaring in het licht, zodat iemand die iets achterhoudt dat niet volledig voor God is gebracht, zich niet op zijn gemak voelt. Natuurlijk zullen we op een volmaakte wijze voor God geopenbaard worden. Ik bedoel dat we ons dat bewust zullen zijn voor onszelf, en in feite zijn we ons dat altijd bewust. Meestal betreuren we niet de dingen die tot eer van God zijn gedaan. *Onze* eigen volledige openbaring voor God en voor onszelf is echter zeker. Alles wat nodig is om het bestuur van God te bewijzen, zal openbaar gemaakt worden. Alles wat men heimelijk en schuldig heeft geprobeerd te verbergen, alles waarin het hart afdwaalde en waarvan

de bedoeling verkeerd was, zal aan het licht komen. Maar ook de goede dingen, waarbij men in het licht wandelde, ook daarvan zullen de raadslagen van het hart openbaar gemaakt worden; wat de mensen er ook over gezegd of geoordeeld hebben. Want in die dag zal God het verborgene van de mensen aan het licht brengen, of het nu goed of kwaad was: “*Van sommige mensen zijn de zonden tevoren openbaar en gaan hun voor in het gericht; maar bij anderen volgen zij. Evenzo zijn ook de goede werken tevoren openbaar en die waarmee het anders is, kunnen niet verborgen blijven*” (1 Tim. 5:24-25).

Mijn antwoord is dus dat de openbaring tegenover anderen niet het onderwerp van de Schrift is. Het onderwerp is dat alle dingen in het licht gebracht zullen worden. God is licht en het licht openbaart alle dingen. Hij zal elk verborgen werk in het oordeel brengen.

Aan de andere kant, wat onze verantwoordelijkheid betreft: onze gedachten worden gericht op God en op de rechterstoel van Christus. Alles wat nodig is om de wegen en het bestuur van God te openbaren en Zijn goedkeuring met betrekking tot de gelovigen, zal zeker getoond worden. Dit staat duidelijk in de aangehaalde verzen. De gelovige heeft het licht lief, zoals hij God liefheeft en hij dankt voor de genade die hem in staat stelt daarin te blijven. Het maakt hem deelgenoot van de erfenis van de heiligen in het licht. Dat is naar ik meen, hoe onvolkomen ook, het juiste schriftuurlijke antwoord op de gestelde vraag. Zodra de gedachte aan schaamte ter sprake komt, gaat het alleen om de tegenwoordigheid van Christus en betreft het de dienst en de arbeid voor Hem volbracht.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1970-133](#)

Titel: Oorspronkelijke titel

© Oude Sporen 2007